

Panna Mária Zázračnej medaily

Plinio de Oliveira

19. januára 2020 ✚ ***Svätec týždňa*** ✚ ***Svätec na jan***

V roku 1842 navštívil 28-ročný francúzsky žid, Alphonse Ratisbonne Rím. Bol to najmladší syn významnej finančnickej rodiny zo Štrasburgu, blízky príbuzný Rothschildovcov. Ako bolo medzi európskymi židmi častým zvykom, rodina si zobrala meno podľa mesta. Francúzske Ratisbonne pochádza z Ratisbona, latinského mena Regensburgu, známeho nemeckého mesta, neďaleko od Mníchova. Alphonse bol žid náboženstvom i národnosťou, bol zúriivo protikatolícky naladený a svojím správaním bol liberál.

Alphonse sa pred tým, ako sa mal oženiť so sesternicou Florou a stať sa spoločníkom v strýkovej banke, rozhodol podniknúť výlet po Európe a Východe. Zhodou okolností neskončil v Palerme, ako chcel, ale v Ríme, kde bol veľmi vrelo prijatý v miestnych kruhoch francúzskych diplomatov. Tam sa zoznámil s barónom Theodorom de Bussières, horlivým katolíkom. A hoci sa mladý žid ani trochu nejavil ako nádejný konvertita, barón, nezastrašený jeho sarkazmom a rúhaniami, v ňom videl budúceho katolíka a často ho k sebe pozýval.

Raz podvečer, počas živej debaty, v ktorej sa Ratisbonne vysmieval z poverčivosti katolíckeho náboženstva, ho barón vyzval, aby podstúpil jednoduchú skúšku a začal nosiť Zázračnú medailu. Bol tým zaskočený, ale chcel dokázať neúčinnosť takýchto náboženských čačiek. Ratisbonne súhlasil a dovolil barónovej mladej dcére, aby mu medailu zavesila na krk. Barón tiež trval na tom, aby Alphonse recitoval raz denne Memorare (Rozpamätaj sa o Svätá Panna Mária...). So slovami “Ak mi to aj neprospeje, istotne mi to neublíži,” Ratisbonne súhlasil.

Barón a jeho najlepší priatelia spomedzi aristokracie zintenzívnili svoje modlitby za tohto skeptického žida. Medzi nimi treba spomenúť ťažko chorého grófa Laferronnaysa, ktorý ponúkol svoj život za obrátenie toho “mladého žida”. V ten istý deň vstúpil do kostola, pomodlil sa Memorare na tento úmysel, dostal srdcový záchvat, prijal posledné pomazanie a zomrel. Na druhý deň kráčal barón de Bussières do baziliky St. Andrea delle Fratte, aby zariadil pohreb. Cestou stretol Ratisbonnea. Požiadal ho, aby mu robil spoločnosť a počkal chvíľu v kostole, kým dohodne s kňazom v sakristii nejaké detaily. Ratisbonne teda nesprevádzal svojho priateľa do sakristie, ale prechádzal sa po kostole a obdivoval krásny mramor a rozličné umelecké diela. Keď stál pred oltárom venovanom cti sv. Michala archanjela, zjavila sa mu Panna Mária. Bolo to 20. januára 1842.

Svätá Panna stála nad oltárom, na hlave mala korunu, odetá bola v jednoduchej bielej róbe prepásanej opaskom s drahými kameňmi a na ľavom ramene mala prehodený zeleno-modrý plášť. Prívetivo na neho pozerala. Dlane mala otvorené a vychádzali z nich lúče milosti. Jej zjav bol vskutku kráľovský a nie kvôli korune, ktorú mala. Skôr to bol jej vzhľad a krása, skrze ktoré pôsobila ako veľká dáma, plne si vedomá vlastnej dôstojnosti. Vyžarovala majestátnosť i milosrdenstvo zahalené veľkým pokojom. Mala niektoré z črt Matky milosrdenstva.

Keď Alphonse Ratisbonne uzrel túto postavu, pochopil, že sa mu dostalo zjavenia Matky Božej, padol pred ňou na kolená a obrátil sa.

Keď sa barón vrátil zo sakristie, prekvapený zazrel žida, ako sa na kolenách modlí pred oltárom sv. Michala. Pomohol mu vstať a Ratisbonne hneď požiadal, aby ho zaviedol ku spovedníkovi, aby mohol požiadať o krst. O jedenásť dní, 31. januára prijal krst, birmovanie a prvé sväté prijímanie z rúk pápežského vikára kardinála Patriziho.

Jeho konverzia mala v celom kresťanskom svete veľký ohlas. Celý katolícky svet sa to dozvedel a bol tým ohromený. Ratisbonne sa neskôr stal jezuitským kňazom. O desať rokov spolu so svojím bratom Theodorom, ktorý tiež konvertoval, založili rehoľnú spoločnosť – Kongregáciu Panny Márie Sionskej – zameranú na obrátenie židov.

Význam zázraku

Krátko po zjavení bol na základe rozprávania otca Ratisbonnea zhotovený obraz našej Panej, ktorá sa mu vtedy zjavila v Sant' Andrea delle Fratte. Keď videl hotový obraz, nepáčil sa mu, lebo len veľmi vzdialene zachytával krásu, ktorú videl. To nie je ťažké uveriť, lebo skutočná krása Panny Márie musí nesmierne presahovať akékoľvek zobrazenie. Obraz bol umiestnený na mieste, kde sa zjavenie prihodilo a stal sa známy pod menom Madonna del Miracolo, lebo odkazuje na dva zázraky. Na jej zjavenie a na okamžité obrátenie Alphonsa Ratisbonnea.

Zjavenie bolo, samozrejme, pre Ratisbonneovu dušu nesmierne prospešné. Ale bolo veľmi prospešné aj pre katolícku Cirkev, a to pre založenie kongregácie Sionskej Panny Márie a jej zvláštneho poslania, obrátenia židov. Táto kongregácia skvelo vyjadruje postoj Cirkvi k židom. Cirkev necíti k židom nenávisť, ale bráni sa pred ich útokmi. V takom rozsahu, v akom útočia, v takom sa Cirkev bráni. Cirkev ale nadovšetko túži, aby sa obrátili, túži, aby ich náboženstvo zaniklo a aby všetci vstúpili do katolíckej Cirkvi, ktorá je jedinou a pravou pokračovateľkou vyvoleného národa.

V doktrínálnom a psychologickom kontexte tej doby mal ale tento zázrak ešte hlbší význam. V 19. storočí revolúcia silno šírla racionalizmus, učenie, ktoré je dnes už zastarané. Revolúcia vtedy zdôrazňovala toto: rozumný človek, človek, ktorý skúša všetko rozriešiť svojím rozumom, nemôže nájsť postačujúce dôvody na to, aby uveril, že jestvuje Boh, že katolícka Cirkev je pravé náboženstvo, že ju založil Ježiš Kristus. Revolúcia učila, že celá sústava katolíckych náuk je ľudským rozumom neprijateľná.

Tieto revolučné výkriky sú rovnakým mýtom ako rímske báje alebo povesti domorodých afričanov. Väčšina racionalistických argumentov sú len vytáčky a sofistiky a len pár z nich vychádza z kritického myslenia. Ale pretože Revolúcia na nich neúnavne trvala a prinášala mraky námietok proti katolíckej náuke, veľa ľudí v tej dobe stratilo vieru. Svätá Panna sa preto zjavila a vykonala zázraky na viacerých miestach, aby tak čelila

tomuto náporu.

Ratisbonneova zázračná konverzia bola pre celé kresťanstvo veľkou senzáciou. V tých časoch sa nepestoval ekumenizmus, ktorý pozorujeme dnes. Vtedy boli hranice medzi náboženstvami výraznejšie a oveľa príkřejšie boli múry oddeľujúce dobro od zla a pravdu od bludu. Bohatý a vplyvný žid, ktorý absolútne nemal dôvod milovať katolícku Cirkev, sa zrazu obrátil, lebo videl Pannu Máriu. Svoju úprimnosť dokázal tým, že sa vzdal všetkých svetských výsad a zrušil svoje výhodné zasnúbenie. Prijal rehoľný spôsob života a založil rehoľné spoločenstvo na obrátenie ostatných židov a boj proti judaizmu. Aký lepší a objektívnejší dôkaz o pravdivosti toho zjavenia si možno ešte predstaviť? Táto udalosť mala obrovský dopad na celé Taliansko, Francúzsko a potom i ostatný katolícky svet.

Bol to zjavne zázrak, zázrak, ktorý padol z Neba ako kvapka vody na vyprahnuté ľudstvo, ktoré bolo zasiahnuté racionalistickým mýtom Revolúcie.

Božská prozreteľnosť vykonala niečo podobné už v roku 1830 pri zjavení v Rue du Bac v Paríži, sv. Kataríne Labouré. Medzi inými vecami, Panna Mária dala svetu Zázračnú medailu a otvorila tak prúd milostí a zázrakov pre celé ľudstvo.

Panna Mária sa tiež zjavila v jaskyni v Lurdoch v roku 1858 a krátko na to sa začali šíriť správy o zázračných uzdraveniach, ktoré spôsobil kúpeľ v jaskynnom prameni. Zázraky v Lurdoch predstavujú tú najdlhšiu sériu zázračných udalostí, aká sa kedy vyskytla v dejinách Cirkvi. A medzi týmito udalosťami stojí aj zjavenie Madonny del Miracolo Alphonsovi Ratisbonneovi.

Táto séria zjavení je úder, ktorý Svätá Panna uštedrila v tej dobe Revolúcií. Jej protiútok bol šikovne vymyslený a dobre naplánovaný. Takýmto spôsobom rozdrvila hlavu hada. Samotná hlava judaizmu bola rozdrvená verejným svedectvom významného žida, ktorý potvrdil, že katolícka Cirkev má pravdu. Preto by sme mali skúmať zázraky, ktoré koná Božská prozreteľnosť a hľadať pravidlo, ktorým sa riadia. Zázraky sa dejú tým častejšie, čím viac ich doba potrebuje.

Zázrak potrebný dnes

Dnes sme sa dostali do situácie, keď je každým jedným dňom pôsobenia Diabla stále zjavnejšie. Hovorím tiež o smrti racionality vo verejnej mienke. Že ľudia prestali používať rozum tak, ako to robili ešte aj v 80. a 90-tych rokoch a konajú len na základe emocionálnych hnutí, a to sa nedá vysvetliť inak, ako zvláštnym zásahom Diabla. Vynaložil nesmierne úsilie, aby udržal Revolúciu v chode, bez ohľadu na jeho neschopnosť presvedčiť verejnú mienku. Pretože je ťažké pochopiť nadprirodzenú činnosť, je ťažké proti nej efektívne bojovať. Tak to stále narastá a dosahuje tak obrovský vrchol, že sa mi zdá, že nejaký ohromujúci zázrak je nevyhnutný.

Aký zázrak to bude? Aký zázrak by pohol súčasného človeka k návratu ku katolíckej viere? Tajomné Božie plány sú mimo ľudské poznanie. Ale na základe toho, čo sa už kedysi stalo, môžeme trochu uvažovať.

Dnešný človek dosiahol takú tvrdosť srdca, že zázrak, ktorý sa prihodil Ratisbonneovi, ani to, čo sa stalo v Lurdoch, s ním už nepohne.

Preto sú podľa mňa nutné dva zázraky:

Najskôr potrebujeme zázrak, ktorý pohne dobrých katolíkov, aby sa neobávali nesúhlasíť s vládnucim revolučným prostredím okolo nich. Musia sa stať nevšímavými k verejnej mienke. A musia začať útok proti nej. Toto je prvá dôležitá vec. Toto sa stalo na Letnice. Ohnivé jazyky zostúpili na apoštolov a oni vyšli z Večeradla s odvahou postaviť sa komukoľvek. Predtým boli zbabelí, potom sa stali nepremožiteľnými bojovníkmi. Bola to vonkajšia či vnútorná udalosť? Neviem. Celé mesto Jeruzalem počulo ohlušujúci zvuk z Večeradla. Preto sa zdá, že to nebola len vnútorná udalosť, ktorá sa stala v ich dušiach, ale že to sprevádzal aj externý zázrak.

Čo sa naozaj vtedy a tam stalo, to presne nevieme. Ale dnes si pripomíname Madonnu del Miracolo a mali by sme Pannu Máriu prosiť o podobný zázrak, ktorý by nás premenil v Apoštolov posledných čias, ktorých predpovedal sv. Louis de Grignon de Montfort.

Potom, tento Boží zásah musí byť trestom, ktorý potrestá svet za to, že prijal a ustúpil Revolúcií a najmä za hriechy spáchané v rámci katolíckej Cirkvi. Aby som bol konkrétny, za prijatie progresivizmu v Cirkvi, vrátane jej najvyšších miest.

Hovorím o treste, ktorý Panna Mária predpovedala vo Fatime, treste, v ktorom zhynú mnohé národy. Slniečny zázrak, keď slnko opustilo svoju dráhu a padalo k zemi, akoby predobrazoval kozmický trest, keď sa samotná rovnováha slnka zmení na príkaz Svätej Panny. Aký by malo dopad na slnečnú sústavu, keby sa slnko zatriaslo a na krátky čas zmenilo svoju dráhu, veľkosť alebo polohu? Taká kozmická nerovnováha by vyvolala na tvári zeme všetky možné meteorologické pohromy, ktoré by zničili veľa vecí a národov.

A i napriek tomu by mnoho z preživších stále potrebovalo zázrak obrátenia, aký zažil Ratisbonne. Oba tieto pohľady odkazujú na potrebu grandióznych zázrakov, ktoré vrátia súčasného človeka na správnu cestu a umožnia tak vládu Márii, ktorú sama predpovedala vo Fatime.

Aby sme sa na tie zázraky pripravili, odporúčam modliť sa Memorare, modlitbu, ktorú Ratisbonne odriekal pred obrátením. Mali by sme sa ju modliť často a prosiť Madonnu del Miracolo, aby nám dopriala tieto dva zázraky a víťazstvo Svätej Cirkvi nad Revolúciou.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-maria-zazracnej-medaily/>